

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂRE nr. 298

din 29 Aprilie 2010

Cu raportul înregistrat sub nr. 1218/IJ/565/SIP/2008/IJ/10395/ST/2010, Inspecția judiciară a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii rezultatul verificărilor privind cererile formulate de domnul Diaconescu Ion, fost procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Gorj, în temeiul dispozițiilor art. 75 din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare și art. 301 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în vederea restabilirii reputației profesionale și a demnității, ca urmare a apariției mai multor articole publicate în presa locală și a unui număr de două emisiuni la postul de televiziune „Realitatea TV”, în care s-a acreditat ideea nevinovăției unor inculpați trimiși în judecată de procuror și s-au făcut referiri la faptul că singurul organism abilitat să ia măsuri împotriva acestuia (în sensul constatării unor încălcări ale normelor de procedură) este Consiliul Superior al Magistraturii.

În susținerea afirmațiilor sale, domnul Diaconescu Ion, fost procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Gorj, eliberat din funcție prin pensionare, a anexat o copie a articolului intitulat „Procurorul Diaconescu, protejatul Consiliului Superior al

Magistraturii” apărut la data de 08 aprilie 2008 în cotidianul „Impact de Gorj” precum și editorialul „Demisia incompetentului”, apărut în același cotidian.

În esență, jurnaliștii au făcut trimitere la trei dosare penale intens mediatizate, în care inculpații Țundrea Marcel, Tomulescu Madălin și Popescu Lucian ar fi fost trimiși în judecată, fiind nevinovați.

În cuprinsul articolului și editorialului se fac referiri la faptul că reprezentantul unui partid politic, într-o emisiune televizată la postul de televiziune „Realitatea TV” din data de 05 aprilie 2008, ar fi afirmat că „procurorul Diaconescu Ion este intangibil, datorită faptului că ar fi susținut de unul dintre membrii Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii care i-ar fi fost stagiar”.

Autorul articolului a preluat și afirmațiile secretarului de stat din cadrul Ministerului Justiției de la acea dată, Gheorghe Mocuța, făcute în aceeași emisiune televizată, în sensul că deficiențele repetate în activitatea procurorului ar fi trebuit verificate de Consiliul Superior al Magistraturii prin Inspekția judiciară, mai exact, modul în care acesta își efectuează activitățile de urmărire penală.

Domnul Diaconescu Ion a menționat faptul că mass-media nu a ținut cont de faptul că, în cazul „Tomulescu”, s-au efectuat cercetări sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 260 Cod penal față de mai mulți martori, în cazul „Popescu Lucian”, după mai multe cicluri procesuale, s-a dispus o hotărâre de încetare a urmăririi penale, iar în cazul „Țundrea Marcel” nu s-a pronunțat o hotărâre definitivă.

De asemenea, domnul Diaconescu Ion a mai solicitat luarea măsurilor necesare apărării reputației sale profesionale în legătură cu articolele apărute în cotidianul „Impact în Gorj” nr. 1437 din 03-04.05.2008, intitulat „Procurorii Diaconescu și Constantinescu incompetenți” și „Prostie și incompetență”.

În cuprinsul articolelor se face referire la faptul că doi agenți din cadrul Poliției Rutiere, Giura Octavian Marius și Chițan Cătălin Ion au fost achitați definitiv de Curtea de Apel Alba Iulia după ce au fost trimiși în judecată de procurorii Ion Diaconescu și Popescu Vasile, un alt procuror care a emis rechizitoriu în această cauză fiind și Constantinescu Gheorghe. Rechizitoriul a fost infirmat de prim procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul Gorj de la acea dată, Moța Emil.

În cererea de apărare a reputației profesionale, domnul procuror Diaconescu Ion a menționat că dosarul la care articolele fac referire a fost înregistrat în evidențele Parchetului de pe lângă Tribunalul Gorj sub nr. 1442/P/2003 și a fost soluționat de procurorul Popescu Vasile, întrucât s-a abținut după efectuarea primelor acte premergătoare.

Față de ceea ce s-a publicat în articolele de presă, respectiv emisiunile televizate, sus-menționate, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

1. Date cu privire la cauza penală în care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului Popescu Lucian:

Prin rechizitoriul emis în dosarul nr. 638/P/1997 din 05.03.1998 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Gorj, de către domnul procuror Diaconescu Ion, s-a dispus trimiterea în judecată, în stare de arest preventiv, a inculpatului Popescu Lucian, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 20 Cod penal raportat la art. 174-175 lit. i Cod penal.

Prin același rechizitoriu, s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a învinutului Andrei Dumitru, parte vătămată în cauză, pentru infracțiunile prevăzute de art. 20 Cod penal raportat la art. 174 Cod penal și art. 192 alin. 2 Cod penal și neînceperea urmăririi penale față de Popescu Zenobia sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 20 Cod penal raportat la art. 174 Cod penal.

S-a reținut că în seara zilei de 08 octombrie 1997, când partea vătămată se întorcea către casă și a trecut prin fața locuinței inculpatului „a fost întâmpinat de către acesta, care l-a lovit în cap și peste corp cu corpuri contondente, după care l-a târât în curtea locuinței sale și i-a aplicat o lovitură cu cuțitul în abdomen”.

Urmare a leziunilor aplicate de inculpat, partea vătămată a suferit leziuni traumatice pentru a căror vindecare au fost necesare 12–15 zile îngrijire medicală, leziuni care i-au pus în primejdie viața.

A mai rezultat din actele medico-legale că inculpatul și soția sa au prezentat mai multe leziuni traumatice la cap, corp și membre, pentru care au fost necesare 10-12 zile

de îngrijiri medicale în cazul inculpatului și 8-9 zile de îngrijiri medicale în cazul soției sale.

Prin Sentința penală nr. 147/14.07.1998 a Tribunalului Gorj, pronunțată în dosarul nr. 1763/1998, s-a dispus în baza art. 11 pct. 2 lit. a și art.10 lit.e Cod procedură penală raportat la art. 44 Cod penal, achitarea inculpatului Popescu Lucian pentru infracțiunea prevăzută de art. 20 Cod penal raportat la art. 174–175 lit. i Cod penal și punerea de îndată în libertate a acestuia.

Pentru a pronunța această soluție, instanța a reținut o altă stare de fapt decât cea descrisă în rechizitoriu și anume, că în noaptea de 8-9 octombrie 1997, în jurul orelor 24,00, în scop de răzbunare, partea vătămată Andrei Dumitru, înarmat cu un cuțit și un corp contondent, a pătruns fără drept în locuința inculpatului Popescu Lucian și a soției sale, în timp ce aceștia dormeau și le-a aplicat numeroase lovituri în cap și în alte zone ale corpului.

În această situație, inculpatul Popescu Lucian, pentru a înlătura un atac material, direct, imediat și injust îndreptat împotriva sa și a soției sale, a ripostat, dezarmându-l de cuțit și producându-i leziunile traumatice menționate în actul medico-legal.

Curtea de Apel Craiova, prin Decizia penală nr. 383/25.07.1999, pronunțată în dosarul nr. 78/P/1999, a respins ca nefondate apelurile declarate de Parchetul de pe lângă Tribunalul Gorj și partea vătămată Andrei Dumitru, menținându-se soluția de achitare a inculpatului.

Împotriva deciziei a declarat recurs Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova, motivându-se că probatoriul este incomplet, și cu multe contradicții neelucidate, neputându-se astfel trage o concluzie certă cu privire la vinovăția sau nevinovăția inculpatului, solicitându-se casarea sentințelor instanței de fond și apel și restituirea cauzei la procuror în vederea completării urmăririi penale.

La soluționarea recursului, reprezentantul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a formulat concluzii de achitare a inculpatului pentru tentativă la infracțiunea de omor.

Prin Decizia penală nr. 1975/08.05.2000, pronunțată de Curtea Supremă de Justiție în dosarul nr. 392/2000, a fost admis recursul parchetului, au fost casate deciziile

Curții de Apel Craiova și sentința Tribunalului Gorj și, în baza art. 333 Cod procedură penală, s-a restituit cauza Parchetului de pe lângă Tribunalul Gorj pentru completarea urmăririi penale.

S-a indicat de instanța supremă că se impune verificarea și administrarea tuturor probelor necesare, verificarea prin orice mijloace de probă a declarațiilor martorilor Pîrvu Nicolae și Pîrvu Marilena Eugenia, audierea separată a acestora, efectuarea unei reconstituiri etc.

După completarea cercetărilor, prin rechizitoriul nr. 148/P/2001 din data de 28.05.2001 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Gorj (întocmit de procuror Gheorghe Roibu) s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului Popescu Lucian pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute și pedepsite de art. 20 Cod penal raportat la art. 174 Cod penal.

S-a reținut aceeași situație de fapt cu cea din rechizitoriul emis în dosarul nr. 638/P/1997.

Tribunalul Gorj, prin sentința penală nr. 273/13.11.2001, pronunțată în dosarul nr. 5696/2001, a condamnat pe inculpatul Popescu Lucian în baza art. 20 raportat la art. 174-175 lit.i Cod penal la 7 ani și 4 luni închisoare și a dedus arestul preventiv de la 04 martie 1998 la 14 iulie 1998.

Împotriva acestei sentințe au declarat apel inculpatul Popescu Lucian și partea vătămată Andrei Dumitru, iar Curtea de Apel Craiova, prin decizia penală nr.17/27.01.2003, pronunțată în dosarul nr. 1763/P/2002, a admis apelurile, a casat sentința și în baza art. 333 Cod procedură penală a dispus restituirea cauzei la Parchetul de pe lângă Tribunalul Gorj pentru completarea urmăririi penale.

S-a motivat că probatoriul este incomplet și cu multe contradicții neelucidate, neputându-se trage o concluzie certă cu privire la vinovăția ori nevinovăția inculpatului, versiunea fiecărei părți fiind susținută de probe.

A fost invocat și faptul că nu au fost efectuate confruntări între părți și martori iar reconstituirea nu s-a efectuat pe timp de noapte, în condiții similare cu cele de la data conflictului, pentru a se verifica dacă martorii Pîrvu Nicolae și Pîrvu Marilena Eugenia au avut efectiv posibilitatea să observe conflictul dintre părți și locul unde acesta a avut loc.

Împotriva deciziei Curții de Apel Craiova s-a declarat recurs de către Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova, motivându-se că, în mod greșit, instanța de apel a menționat că decizia prin care s-a restituit cauza la procuror este definitivă și faptul că în mod greșit s-au aplicat dispozițiile art. 333 Cod procedură penală, întrucât toate probatoriile indicate de instanța de apel, inclusiv confruntările menționate se puteau efectua și de către instanță în conformitate cu art. 87 Cod procedură penală.

Curtea Supremă de Justiție, prin Decizia 2137/08.05.2003, pronunțată în dosarul nr. 811/2003, a respins recursul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Craiova ca nefondat. S-a concluzionat că probatoriul trebuie refăcut în ansamblu și în amănunt, administrarea unor noi probe, în vederea soluționării unei situații de fapt exacte, care să corespundă adevărului.

După reluarea și completarea cercetărilor, conform celor dispuse prin hotărârile judecătorești de restituire a cauzei, prin ordonanța procurorului Dumitru Părășanu emisă în dosarul nr. 911/P/2003, la data de 10.12.2003 s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a inculpatului Popescu Lucian pentru infracțiunile prevăzute de art. 20 Cod penal raportat la art. 174-175 lit.i Cod penal, apreciindu-se că a fost în legitimă apărare la data săvârșirii faptei.

În motivarea soluției s-a reținut faptul că singurele probe pe care s-a întemeiat versiunea părții vătămate au fost constituite din declarațiile martorilor Pîrvu Nicolae și Pîrvu Marilena-Eugenia.

Martorii menționați au declarat că, în seara zilei de 08.10.1997, în jurul orelor 22.30-23.00, când se deplasau către locuința lor, venind de la martorul Sengher Constantin, pe care-l ajutaseră la muncă, au văzut când inculpatul a întâmpinat partea vătămată în șosea, în dreptul locuinței sale și a lovit-o cu un obiect în cap, după care a târât-o împreună cu soția în curtea locuinței.

Declarațiile celor doi martori au fost înlăturate ca nesincere datorită relațiilor de dușmănie existente între aceștia și inculpați, generate de mai multe procese penale care se aflau în curs de judecată; de asemenea, deși au susținut că se aflau la circa 10-15 metri de locul conflictului, nu au intervenit, iar atât inculpatul cât și partea vătămată au declarat că nu l-au observat; în plus, au relatat organelor de poliție că fuseseră prezente la

desfășurarea conflictului după aproximativ o lună, deși au fost întrebat expres despre acest lucru imediat după comiterea faptei.

Din experimentul judiciar efectuat în data de 08-09.10.2003 între orele 23.00 - 24.00, în aceleași condiții atmosferice și de vizibilitate, a rezultat că cei doi martori nu puteau să vadă modul de desfășurare a conflictului sau să identifice persoanele implicate.

Prin ordonanța nr. 323/II/2/2004 din 27.02.2004 a procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Craiova a fost admisă plângerea părții vătămate Andrei Dumitru, s-a dispus infirmarea ordonanței de scoatere de sub urmărire penală nr. 911/P/2003 din 10.12.2003 a Parchetului de pe lângă Tribunalul Gorj și redeschiderea urmăririi penale, stabilindu-se termen de soluționare a cauzei la data de 30.04.2004.

S-a apreciat că nu au fost aduse la îndeplinire toate îndrumările date de Curtea de Apel Craiova prin Decizia penală nr. 17/27.01.2003 și Curtea Supremă de Justiție - Secția penală prin Decizia nr. 2137/05.05.2003.

Prin ordonanța emisă la 21.04.2004 de domnul Moța Gheorghe Emil, procuror șef secție urmărire penală la Parchetul de pe lângă Tribunalul Gorj, s-a dispus, în baza art.249 Cod procedură penală, art. 11 pct.1 lit.b raportat la art. 10 lit. e Cod procedură penală și art. 44 Cod penal, scoaterea de sub urmărire penală a inculpatului Popescu Lucian pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 20 Cod penal raportat la art. 174-175 lit.i Cod penal.

Prin aceeași ordonanță a fost infirmată soluția dată față de Andrei Dumitru prin rechizitoriul din 05.03.1998 în dosarul nr. 638/P/1997 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Gorj, redeschiderea urmăririi penale și reluarea cercetărilor față de acesta pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 192 alin. 2 Cod penal și art. 217 alin.1 Cod penal.

Prin ordonanța nr. 323/II/2/2004 din 08 noiembrie 2004, procurorul general adjunct al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Craiova a infirmat soluția dispusă în dosarul nr. 911/P/2003, apreciind că probatoriul administrat era incomplet iar adoptarea soluției de netrimiteră în judecată s-a făcut cu ignorarea unor probe administrate.

De asemenea, în mod nejustificat, cauza a fost disjunsă și trimisă la Parchetul de pe lângă Judecătoria Târgu Cărbunești, întrucât s-a aplicat cazul de conexitate prevăzut de art. 30 lit.d Cod procedură penală.

S-a completat din nou urmărirea penală și prin ordonanța cu același număr din 21 aprilie 2004 emisă de procurorul șef secție urmărire penală Moța Gheorghe s-a dispus din nou scoaterea de sub urmărire penală a inculpatului Popescu Lucian pentru infracțiunea prevăzută de art.20 raportat la art. 174-175 lit.i Cod penal.

Prin ordonanța nr. 323/II/2/2004 din 08 noiembrie 2004 a Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Craiova s-a dispus infirmarea soluției și continuarea cercetărilor.

După completarea acestora, prin ordonanța nr. 911/P/2003 din 15.08.2005 emisă de domnul procuror Gheorghe Constantinescu s-a dispus aceeași soluție de scoatere de sub urmărire penală a inculpatului Popescu Lucian, reținându-se că acesta a săvârșit fapta în legitimă apărare.

Împotriva acestei ordonanțe, a făcut plângere partea vătămată, Andrei Dumitru, care a fost respinsă de primul procuror al unității prin rezoluția nr. 1029/II/2/21.03.2006 iar apoi de Tribunalul Gorj , prin sentința penală nr. 237 din 30.05.2006.

Partea vătămată, Andrei Dumitru, a declarat recurs la Curtea de Apel Craiova, care prin Decizia penală nr. 232/16.05.2007 a desființat rezoluția menționată și a trimis cauza la Parchetul de pe lângă Tribunalul Gorj pentru redeschiderea urmăririi penale și continuarea cercetărilor față de inculpatul Popescu Lucian, pentru săvârșirea infracțiunii de tentativă de omor.

Prin ordonanța nr. 911/P/2003 din 03.09.2007, emisă de domnul procuror Pupăzan Constantin de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Gorj, s-a constatat că inculpatul Popescu Lucian a decedat la 27.12.2006, fapt pentru care a dispus încetarea urmăririi penale față de acesta.

Concluzionând, Inspekția judiciară a arătat în raportul sus-menționat că, în urma examinării soluțiilor dispuse de procurori și hotărârilor pronunțate de instanțele de judecată, urmărirea penală care a fost efectuată în dosarul nr. 638/P/1997 și finalizată prin rechizitoriul emis la data de 05.03.1998 de domnul procuror Ion Diaconescu, a fost

apreciată ca fiind realizată pe baza unui probatoriu incomplet și cu multe contradicții neelucidate.

De altfel, faptul că față de inculpatul Tomulescu Lucian s-a dispus o soluție de încetare a urmăririi penale, ca urmare a decesului acestuia, nu are relevanță în cauză.

Durata nerezonabilă a procedurilor judiciare, respectiv timp de 10 ani, nu poate fi justificată de dificultăți ale instrucției penale sau comportamentul petiționarilor, ci este consecința modului în care organele de urmărire penală au condus cazul, în special în momentul efectuării primelor cercetări care, cu autoritate de lucru judecat, au fost apreciate ca fiind incomplete și care au condus la restituirea cauzei.

2. Date cu privire la cauza penală în care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului Țundrea Ilie Marcel:

Prin rechizitoriul nr. 400/P/1992 din 09.11.1992 întocmit de procurorul Ion Diaconescu de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Gorj (în denumirea anterioară Procuratura Județeană Gorj) s-a dispus trimiterea în judecată, în stare de arest preventiv a inculpatului Țundrea Ilie Marcel pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 174 raportat la art. 175 lit.h Cod penal și art.197 art.1 Cod penal, cu aplicarea art. 33 lit.a Cod penal .

S-a reținut, în fapt, că în ziua de 16.06.1992, inculpatul, vecin al minorei Gherasie Mioara, în jurul orei 15,30 a urmărit plecarea acesteia din domiciliu spre pârâul Valea Rea pentru a limpezi rufe, într-un loc folosit ca loc pentru spălat.

Ajuns în locul în care se afla victima, inculpatul Țundrea Ilie Marcel a imobilizat-o, a dus-o în amonte față de locul de spălat, într-un loc aflat la circa 12 metri, ascuns de vegetație unde a dezbrăcat-o, a violat-o, după care a ucis-o prin introducerea în gură a trei pietre de râu care i-au blocat respirația. Moartea s-a produs prin sufocarea victimei.

Prin sentința penală nr. 17/18.05.1993 pronunțată în dosarul nr. 2723/1992 al Tribunalului Gorj s-a dispus condamnarea inculpatului Țundrea Ilie Marcel la o pedeapsă rezultantă de 25 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 174, art. 175 lit.h Cod penal și art. 197 alin.1 Cod penal.

Hotărârea a rămas definitivă prin respingerea apelului și recursului inculpatului (decizia penală nr. 85/07.04.1997 a Curții de Apel Craiova și decizia penală nr. 2729/27.11.1997 a Curții Supreme de Justiție).

În cursul judecății, materialul probator administrat în faza de urmărire penală a fost completat cu audierea unor martori propuși în apărare de inculpat și prin efectuarea unui raport de expertiză medico-legală serologică.

De asemenea, instanța a descins la fața locului pentru o cercetare locală și a stabilit că timpul necesar pentru a parcurge cu mașina distanța între satul Pogojeni (locul săvârșirii infracțiunii) și orașul Târgu Jiu (unde inculpatul a susținut că s-a aflat la data săvârșirii infracțiunii) este de 21 de minute. Declarațiile martorilor nou audiați, Mihart Constantin, Pătrașcu Marcel, Lupescu Nicolae și Nedoiu Vasile nu au determinat modificarea situației de fapt reținută prin actul de inculpare. Raportul de expertiză efectuat în faza apelului, nu îl exclude pe inculpat, stabilind în mod cert că victima și inculpatul aparțin grupei sangvine A II.

Expertiza a pus în discuție un element nou și anume, statutul secretor sau nesecretor al victimei, care ar permite stabilirea grupei sangvine pe baza spermei recoltate din vaginul victimei, mai precis, dacă sperma provine sau nu de la inculpat. Întrucât, la autopsie nu s-a recoltat tampon traheo-bronșic, expertiza a reținut că acest status nu mai poate fi stabilit.

Teoretic, dacă victima ar fi A II nesecretor, atunci sperma din amestecul de secreții (vaginală + spermă) ar fi putut proveni de la unul sau mai mulți bărbați de grupă A II secretor, situație în care vinovăția inculpatului ar fi exclusă, acesta fiind în mod cert de grupă A II nesecretor.

Inculpatul Țundrea Ilie Marcel a formulat 24 cereri de revizuire, insistând în administrarea unor probe științifice, în principal efectuarea unei expertize ADN asupra probelor biologice prelevate de la victima Gherasie Mioara și de la el, cererile fiind respinse. În cele din urmă a fost admisă cererea și s-a dispus prin ordonanță efectuarea expertizei.

La data de 30.03.2004, Parchetul de pe lângă Tribunalul Gorj a înaintat instanței cererea de revizuire formulată de Țundrea Ilie Marcel cu concluzia de admitere a

acesteia, arătându-se că au fost descoperite fapte care nu au fost cunoscute de instanțele de judecată la soluționarea cauzei, respectiv raportul de expertiză nr. A15/12562/03 întocmit de Institutul Național de Medicină Legală Mina Minovici București.

Pe parcursul judecării cererii de revizuire, Comisia Superioară Medico Legală din cadrul Institutul Național de Medicină Legală Mina Minovici București a recomandat exhumarea victimei Gherasie Mioara în vederea prelevării de probe pentru determinarea profilului ADN, iar pe de altă parte a arătat că este importantă „pentru evaluarea posibilităților de contaminare” a tamponului cu secreții vaginale recoltate de la victimă, stabilirea custodiei acestui tampon de la momentul prelevării și până în prezent.

Tribunalul Gorj, prin încheierea din 04.05.2004, pronunțată în dosarul nr. 1062/2004, a admis în principiu cererea de revizuire formulată de condamnat și a dispus suspendarea executării sentinței penale nr. 17/1993 a Tribunalului Gorj și punerea de îndată în libertate a condamnatului de sub puterea mandatului de executare nr. 21/1993 emis la data de 16.12.1997 de Tribunalul Gorj.

Prin încheierea nr. 3010/02.06.2004 a Înaltei Curți de Casație și Justiție au fost admise cererile de strămutare formulate de Ministerul Justiției și petiționarul Țundrea Ilie Marcel și s-a strămutat judecarea cauzei la Tribunalul Brașov, fiind menținute actele îndeplinite în fața Tribunalului Gorj.

Tribunalul Brașov, după admiterea în principiu a cererii de revizuire a procedat la administrarea unor probe noi și la readministrarea unor probe, însă a respins cererea inculpatului și a Ministerului Public de exhumare a cadavrului victimei întrucât o astfel de procedură ar contraveni flagrant „bunului simț juridic” și nu ar fi utilă în contextul existenței unui raport de expertiză genetică cu concluzii științific argumentate.

În consecință, pe baza materialului probator existent la dosar, Tribunalul Brașov a pronunțat sentința penală 507/S/17.09.2004 prin care, în temeiul art. 406 alin. 1 Cod procedură penală raportat la art. 394 alin. 1 lit. a Cod procedură penală a admis cererea de revizuire și, rejudecând, a dispus achitarea inculpatului Țundrea Ilie Marcel sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de viol și omor calificat, prevăzut de art. 197 alin. 1 și 174, 175 lit. h Cod penal, cu aplicarea art. 13 Cod penal.

În apel s-a administrat proba cu noua expertiză la Institutul Național de Medicină Legală Mina Minovici București, s-a procedat la exhumarea victimei și au fost solicitate relații de la procuror privind custodia tamponului cu secrețiile vaginale de la momentul prelevării și până în acel moment.

Raportul de expertiză nr. A15/1260 din 02.09.2005 întocmit de Institutul Național de Medicină Legală Mina Minovici București a constatat că microurmele de pe tamponul cu secreții vaginale au evidențiat un amestec de produse biologice (spermă și celule epiteliale vaginale) ce provin de la minimum doi indivizi, dintre care cel puțin unul de sex masculin, iar caracterele genetice din profilul ADN autozomal de referință al numitului Țundrea Ilie Marcel nu se regăsesc în profilul fracției spermatice, astfel că microurmele de spermă nu provin de la Țundrea Ilie Marcel.

În consecință, celelalte rapoarte de expertiză efectuate în cauză în timpul procesului penal și care au stabilit că agresorul are grupa de sânge A II secretor-comună victimei și inculpatului Țundrea Ilie Marcel permit lărgirea suspectilor la toate persoanele care au grupa de sânge A II.

În fața probelor științifice administrate, Curtea de Apel Brașov, prin Decizia penală nr. 278/A/07.09.2005 a respins apelul Parchetului ca nefondat menținând soluția de achitare.

În urma recursului declarat de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov, Înalta Curte de Casație și Justiție a admis recursul și prin decizia penală nr. 2137/03.04.2006 a casat cele două hotărâri și a trimis cauza spre rejudecare Tribunalului Brașov pentru următoarele considerente:

La data de 20.08.2004, Tribunalul Brașov a încuviințat cererea parchetului în sensul reaudierii unor martori din lucrări iar din oficiu a dispus reaudierea a doi martori.

Instanța de fond a procedat numai la reaudierea martorilor din oficiu.

Potrivit îndrumărilor din decizia de casare s-a procedat la reaudierea martorilor care și-au menținut declarațiile date și nu au adus elemente suplimentare care să contribuie la clarificarea situației de fapt.

Curtea de Apel Brașov a reținut că nu există posibilitatea legală de constatare a incidenței cazului de revizuire prevăzută de art. 394 lit. h Cod procedură penală întrucât

deși Țundrea Ilie Marcel a formulat mai multe plângeri împotriva martorei Negrea Elena pentru săvârșirea infracțiunii de mărturie mincinoasă la 13.08.2002 după mai multe soluții de neînceperea urmăririi penale și de infirmare a acestora s-a dat eficiență dispozițiilor art. 10 lit.g Cod procedură penală constatându-se că a intervenit decesul acestuia.

S-a mai reținut că singura probă directă ce susține ipoteza vinovăției inculpatului Țundrea Ilie Marcel este depoziția martorei Negrea Elena, care îl plasează pe inculpat lângă cadavrul victimei, în zona vadului pâraului Tărășel, în data de 16.06.1992, însă s-a apreciat că credibilitatea acestei martore se află sub semnul întrebării datorită declarațiilor contradictorii date în fața organelor de urmărire penală și a instanțelor de judecată.

Curtea de Apel Brașov a reținut că nu există posibilitatea legală de constatare a incidenței cazului de revizuire prevăzută de art. 394 lit. h Cod procedură penală întrucât deși Țundrea Ilie Marcel a formulat mai multe plângeri împotriva martorei Negrea Elena pentru săvârșirea infracțiunii de mărturie mincinoasă la 13.08.2002 după mai multe soluții de neînceperea urmăririi penale și de infirmare a acestora s-a dat eficiență dispozițiilor art. 10 lit.g Cod procedură penală constatându-se că a intervenit decesul acestuia.

S-a mai reținut că singura probă directă ce susține ipoteza vinovăției inculpatului Țundrea Ilie Marcel este depoziția martorei Negrea Elena, care îl plasează pe inculpat lângă cadavrul victimei, în zona vadului pâraului Tărășel, în data de 16.06.1992, însă s-a apreciat că credibilitatea acestei martore se află sub semnul întrebării datorită declarațiilor contradictorii date în fața organelor de urmărire penală și a instanțelor de judecată.

Contradicțiile dintre declarațiile martorei sunt flagrante și esențiale, atât în ceea ce privește ora la care a descoperit cadavrul victimei cât și cu privire la felul în care era îmbrăcat inculpatul, poziția celor doi ș.a.

Față de cele constatate, s-a reținut că infracțiunea de omor calificat, a cărui victimă a fost minora Gherasie Mioara, a fost săvârșită de o altă persoană decât inculpatul, fapt pentru care prin Sentința penală nr. 509/S/10.10.2007, pronunțată în dosarul nr. 7/62/2007 al Tribunalului Brașov – Secția penală, s-a hotărât achitarea inculpatului

Țundrea Ilie Marcel pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 174-175 lit.h Cod penal.

Împotriva sentinței penale sus-menționate, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov a declarat apel, întrucât instanța a extins soluția de achitare a inculpatului menținută de Înalta Curte de Casație și Justiție pentru infracțiunea de viol și la infracțiunea de omor pentru care instanța supremă a trimis cauza spre rejudecare, impunându-se încetarea procesului penal în baza art. 11 pct.2 lit. h raportat la art.10 lit. g Cod procedură penală, ca urmare a decesului inculpatului.

La data de 25.06.2009, Curtea de Apel Brașov a respins apelul declarat de Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov, iar la data de 18.11.2009, în dosarul nr. 7/62/2007, Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală a luat act de retragerea recursului formulat de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov.

Astfel, soluția de achitare dispusă față de inculpatul Țundrea Ilie Marcel a rămas definitivă.

3. Date cu privire la cauza penală în care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului Tomulescu Ion Mădălin:

Prin rechizitoriul emis la data de 27.06.2002 în dosarul nr. 428/P/2002 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Gorj de către domnul procuror Ion Diaconescu, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului Tomulescu Ion Mădălin pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 174 Cod penal raportat la art. 176 lit. d Cod penal și art. 211 alin. 1 Cod penal.

În fapt, s-a reținut că, la data de 12.03.2002, inculpatul a ucis pe Năsărămbă Gheorghe, care se afla cu o turmă de oi la pășunat pe un teren situat la sud de satul Tămășești. După ce l-a ucis, acesta i-a sustras din buzunar și suma de 3 milioane lei.

Tribunalul Gorj, prin Sentința penală nr. 380/10.12.2002, l-a condamnat pe inculpat pentru faptele săvârșite la pedeapsa de 18 ani închisoare.

Împotriva acestei sentințe inculpatul a declarat recurs, iar Curtea de Apel Craiova, prin Decizia penală nr. 548/09.12.2004, a admis recursul și în baza art. 11 pct. 1 lit. a raportat la art. 10 lit.c Cod procedură penală l-a achitat pe inculpat pentru faptele de omor și tâlhărie.

În motivarea deciziilor, Curtea de Apel Craiova și Înalta Curte de Casație și Justiție au avut în vedere declarațiile martorilor Rățoi Ion, Banța Andrei, Stroe Elisabeta, Negrea Maria și Croicu Constantin.

Curtea de Apel Craiova a procedat la reaudierea mai multor martori care, după o perioadă mare de timp de la data săvârșirii faptei pentru care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului Tomulescu Ion Mădălin, au dat multe detalii, creând convingerea completului de judecată că inculpatul nu putea fi prezent la locul faptei la ora la care s-a stabilit că a fost săvârșit omorul.

Este cazul martorilor Negrea Maria, Stroe Elisabeta, Rățoi Ion, Banța Pigui Andrei și Croicu Constantin, față de care a fost începută urmărirea penală pentru săvârșirea infracțiunii de mărturie mincinoasă, prevăzută de art. 240 Cod penal, apreciindu-se că au declarat mincinos la Tribunalul Gorj și la Curtea de Apel Craiova.

Prin rechizitoriul emis în dosarul nr. 239/P/2007 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Gorj la data de 27.04.2007, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatei Negrea Maria, scoaterea de sub urmărire penală a învinuitei Stroe Elisaveta, precum și scoaterea de sub urmărire penală și aplicarea unei sancțiuni cu caracter administrativ învinuiților Banța Pigui Andrei și Rățoi Ion. Prin același act s-a mai dispus disjungerea materialului de urmărire penală față de învinuiții Scorei Ion Romulus și Croicu Constantin, pentru infracțiunea prevăzută de art. 264 și art.25 raportat la art. 260 Cod penal.

Prin Sentința penală nr. 722/29.02.2008 în dosarul nr. 8640/318/2007 al Judecătoriei Târgu Jiu, s-a dispus achitarea inculpatei Negrea Maria sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 260 Cod penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal, apreciindu-se că fapta nu există.

Ulterior, în baza Deciziei nr. 71 A pronunțată la 16 aprilie 2008 în dosarul nr. 8640/318/2007 al Tribunalului Gorj, a fost admis apelul declarat de Parchetul de pe lângă Judecătoria Târgu Jiu împotriva sentinței susmenționate, inculpata fiind condamnată la o pedeapsă de un an închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Având în vedere aspectele expuse, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii constată că modificarea situației de fapt reținute prin rechizitoriul întocmit de procurorul Ion Diaconescu și achitarea inculpatului Tomulescu Ion a fost consecința schimbării declarațiilor unor martori în faza cercetării judecătorești, fapt neimputabil procurorului.

4. Date cu privire la cauza penală în care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților Giura Marius Octavian și Chițan Ion Cătălin:

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Tribunalul Gorj, emis în dosarul nr. 1442/P/2003 la data de 08.11.2004, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților Giura Marius Octavian și Chițan Ion Cătălin, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 250 alin.2 Cod penal cu aplicarea art.33 lit.a Cod penal.

În esență s-a reținut că, la data de 13.09.2003 inculpații, în calitate de agenți de poliție în cadrul Biroului Poliției Rutiere al Municipiului Târgu Jiu, în timp ce se aflau în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, au exercitat acte de violență asupra părții vătămate Anastasiu Toma Anton și Prunescu Gabriel, provocându-le leziuni traumatice ce au necesitat pentru vindecare 16-18 zile, respectiv 4-5 zile.

Dosarul a fost restituit de două ori de către Tribunalul Gorj la Parchetul de pe lângă Tribunalul Gorj, în vederea completării urmăririi penale conform art. 333 Cod procedură penală.

Ulterior, prin Sentința penală nr. 179/23.05.2007, pronunțată în dosarul nr. 4468/95/2006 al Tribunalului Gorj, s-a dispus achitarea celor doi inculpați în temeiul dispozițiilor art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit. a Cod procedură penală. Soluția a fost menținută de Curtea de Apel Alba Iulia prin Decizia penală nr. 40/A/2008, pronunțată în dosarul nr. 4468/95/2006, prin care s-au respins ca nefondate apelurile declarate de Parchetul de pe lângă Tribunalul Gorj și partea civilă împotriva hotărârii Tribunalului Gorj.

În urma verificărilor efectuate la Parchetul de pe lângă Tribunalul Gorj, s-a constatat că dosarul nr. 1442/P/2003 a fost repartizat inițial domnului procuror Ion Diaconescu care, după efectuarea unor acte premergătoare, s-a abținut, dosarul fiind redistribuit unui alt procuror, astfel încât principalele acte de urmărire penală și trimiterea în judecată a inculpaților nu au fost efectuate de către acesta.

La soluționarea cererilor de apărare a reputației profesionale formulate de domnul Diaconescu Ion, fost procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Gorj, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii va avea în vedere legătura dintre afirmațiile apărute în articolele de presă, respectiv emisiunile televizate și exercitarea profesiei de către acesta, influența acestor articole, după caz, emisiuni, asupra percepției publice, precum și temeinicia acestora.

În ceea ce privește afirmațiile de presă și audio-vizuale referitoare la instrumentarea dosarului privind pe inculpațul Popescu Lucian, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că acestea au o bază reală, având în vedere durata nerezonabilă a procedurilor judiciare, respectiv timp de 10 ani, care nu poate fi justificată de dificultăți ale instrucției penale sau comportamentul petiționarilor, ci este consecința modului în care organele de urmărire penală au condus cazul, în special în momentul efectuării primelor cercetări care, cu autoritate de lucru judecat, au fost apreciate ca fiind incomplete și au condus la restituirea cauzei.

De asemenea, în ceea ce privește afirmațiile de presă și audio-vizuale referitoare la instrumentarea dosarului privind pe inculpatul Țundrea Ilie Marcel, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că rechizitoriul de trimitere în judecată au avut la bază reală, având în vedere că singura probă directă care a susținut ipoteza vinovăției inculpatului, anume depoziția martorei Negrea Elena, care îl plasează pe inculpat lângă cadavrul victimei, în zona vadului pâraului Tărățel, în data de 16.06.1992, însă s-a apreciat că credibilitatea acestei martore se află sub semnul întrebării datorită declarațiilor contradictorii date în fața organelor de urmărire penală și a instanțelor de judecată.

Față de cele constatate, s-a reținut că infracțiunea de omor calificat, a cărei victimă a fost minora Gherasie Mioara, a fost săvârșită de o altă persoană decât inculpatul, fapt pentru care prin Sentința penală nr. 509/S/10.10.2007, rămasă definitivă, pronunțată în dosarul nr. 7/62/2007 al Tribunalului Brașov – Secția penală, s-a hotărât achitarea inculpatului Țundrea Ilie Marcel pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 174-175 lit.h Cod penal.

Având în vedere situația de fapt reținută de către Inspekția judiciară, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că afirmațiile din presă și din emisiunile

televizate sus-menționate, în ceea ce privește instrumentarea dosarelor privind pe inculpații Popescu Lucian și Țundrea Ilie Marcel, sunt fondate, motiv pentru care va respinge cererile de apărare a reputației formulate de domnul Diaconescu Ion, fost procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Gorj, în privința criticilor aduse la dosarele menționate.

Referitor la cererea domnului Diaconescu Ion prin care a solicitat luarea măsurilor necesare apărării reputației sale profesionale în legătură cu articolele apărute în cotidianul „Impact în Gorj” nr. 1437 din 03-04.05.2008, intitulate „Procurorii Diaconescu și Constantinescu incompetenți” și „Prostie și incompetență”, Plenul reține că articolele respective sunt nefondate, având în vedere că fac referire la dosarul nr. 1442/P/2003 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Gorj, care a fost soluționat de domnul procuror Popescu Vasile, domnul procuror Diaconescu Ion abținându-se după efectuarea primelor acte premergătoare, motiv pentru care Plenul apreciază că s-a încălcat reputația profesională a acestuia.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 30 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți;

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Respingerea cererii de apărare a reputației profesionale formulate de domnul DIACONESCU ION, fost procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Gorj, referitoare la susținerile din materialele de presă și audio-vizual în legătură cu modul de instrumentare a dosarelor privind pe inculpații Popescu Lucian și Țundrea Ilie Marcel.

Art.2 - Admiterea cererii de apărare a reputației profesionale formulate de domnul DIACONESCU ION, fost procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Gorj, referitoare la susținerile legate de modul de instrumentare al dosarului privind pe

inculpatul Tomulescu Lucian, precum și la susținerile jurnaliștilor publicate în cotidianul „Impact de Gorj” nr. 1437 din 03-04 mai 2008, urmând a fi emis un comunicat de presă de către Biroul de informare publică și relații cu mass-media, în acest sens.

Art.3 - Prezenta Hotărâre nr. 298/29.04.2010 se comunică Inspecției judiciare și Biroului de informare publică și relații cu mass-media, în vederea emiterii unui comunicat de presă.

Data în București, la data de 29 Aprilie 2010

Președinte,

Judecător Florica BEJINARU

